

Usmernenia

Usmernenia 2/2020 k článku 46 ods. 2 písm. a) a článku 46 ods. 3 písm. b) nariadenia (EÚ) 2016/679 o prenose osobných údajov medzi orgánmi verejnej moci a verejnoprávnymi subjektmi v EHP a mimo EHP

Verzia 2.0

Prijaté 15. decembra 2020

Postupnosť verzií

Verzia 2.0	15. decembra 2020	Prijatie usmernení po verejnej konzultácii
Verzia 1.0	18. februára 2020	Prijatie usmernení na účely verejnej konzultácie

Obsah

1	Všeobecné ustanovenia.....	5
1.1	Účel	5
1.2	Všeobecné pravidlá vzťahujúce sa na medzinárodné prenosy.....	6
1.3	Vymedzenie pojmov orgán verejnej moci alebo verejnoprávny subjekt.....	6
2	Všeobecné odporúčania pre primerané záruky podľa článku 46 ods. 2 písm. a) a článku 46 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.....	7
2.1	Účel a rozsah pôsobnosti.....	8
2.2	Vymedzenie pojmov.....	8
2.3	Zásady ochrany údajov.....	8
2.3.1	Zásada obmedzenia účelu	8
2.3.2	Zásady správnosti a minimalizácie údajov	9
2.3.3	Zásada minimalizácie uchovávania	9
2.3.4	Bezpečnosť a dôvernosc' údajov	9
2.4	Práva dotknutých osôb.....	10
2.4.1	Právo na transparentnosť	10
2.4.2	Práva na prístup, opravu, vymazanie, obmedzenie spracúvania a právo namietať.....	10
2.4.3	Automatizované individuálne rozhodovanie.....	11
2.4.4	Právo na nápravu	12
2.4.5	Obmedzenia práv dotknutých osôb.....	12
2.5	Obmedzenia následných prenosov a zdieľania údajov (vrátane poskytnutia údajov a prístupu štátnych orgánov [government access]).....	12
2.6	Citlivé údaje	14
2.7	Mechanizmy nápravy	14
2.8	Mechanizmy dozoru.....	16
2.9	Doložka o vypovedaní dohody.....	17
3	Konkrétne informácie k článku 46 všeobecného nariadenia o ochrane údajov	18
3.1	Konkrétne informácie o právne záväzných a vykonateľných nástrojoch – článok 46 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov	18
3.2	Konkrétne informácie o administratívnych dojednaniach – článok 46 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov	18
4	Procedurálne otázky.....	20

Európsky výbor pre ochranu údajov

so zreteľom na článok 70 ods. 1 písm. e) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov“),

so zreteľom na Dohodu o EHP, a najmä na prílohu XI a protokol 37 k tejto dohode, ktoré boli zmenené rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 154/2018 zo 6. júla 2018,¹

so zreteľom na články 12 a 22 svojho rokovacieho poriadku,

PRIJAL TIETO USMERNENIA

¹ Odkazy na „členské štáty“ uvedené v týchto usmerneniach by sa mali chápať ako odkazy na „členské štáty EHP“.

1 VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

1.1 Účel

1. Zámernom tohto dokumentu je poskytnúť usmernenie v súvislosti s uplatňovaním článku 46 ods. 2 písm. a) a článku 46 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov pri prenosoch osobných údajov od orgánov verejnej moci alebo verejnoprávnych subjektov EHP (ďalej len „orgány verejnej moci“) orgánom verejnej moci v tretích krajinách alebo medzinárodným organizáciám, pokiaľ sa na ne nevzťahujú závery o primeranosti, ktoré prijala Európska komisia². Orgány verejnej moci sa môžu rozhodnúť, že budú používať tieto mechanizmy, ktoré sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov považujú za vhodnejšie pre ich situáciu, môžu sa však odvolávať aj na ďalšie príslušné nástroje poskytujúce primerané záruky v súlade s článkom 46 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
2. Tieto usmernenia majú naznačiť očakávania Európskeho výboru pre ochranu údajov (EDPB) týkajúce sa záruk, ktoré sa majú zaviesť prostredníctvom právne záväzného a vykonateľného nástroja medzi orgánmi verejnej moci podľa článku 46 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov alebo na základe povolenia príslušného dozorného orgánu ustanoveniami, ktoré sa vložia do administratívnych dojednaní medzi orgánmi verejnej moci podľa článku 46 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.³ EDPB dôrazne odporúča zmluvným stranám, aby tieto usmernenia používali ako referenciu v počiatočných fázach plánovania uzavretia alebo zmeny týchto nástrojov alebo dojednaní.⁴
3. Tieto usmernenia sa majú vykladať v spojení s ďalšou predchádzajúcou prácou EDPB (vrátane schválených dokumentov jeho predchodcu, pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29⁵) v ústredných otázkach územnej pôsobnosti a prenosov osobných údajov do tretích krajín⁶. Tieto usmernenia sa preskúmajú a v prípade potreby aktualizujú na základe praktických skúseností získaných pri uplatňovaní všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
4. Tieto usmernenia sa týkajú medzinárodných prenosov údajov medzi orgánmi verejnej moci, ktoré sa uskutočňujú na rôzne účely administratívnej spolupráce patriace do rozsahu pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov. V dôsledku toho a v súlade s článkom 2 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov nezahŕňajú prenosy v oblasti verejnej bezpečnosti, obrany alebo bezpečnosti štátu. Okrem toho sa netýkajú spracúvania a prenosov údajov príslušnými orgánmi na účely presadzovania trestného práva, pretože táto oblasť je upravená v samostatnom osobitnom nástroji, smernici o presadzovaní práva⁷. A napokon sú tieto usmernenia zamerané iba na prenosy medzi orgánmi

² Napríklad japonské orgány verejnej moci, na ktoré sa nevzťahuje japonské rozhodnutie o primeranosti, pretože sa vzťahuje iba na organizácie súkromného sektora.

³ V týchto usmerneniach sa používa výraz „medzinárodné dohody“ na označenie právne záväzných a vykonateľných nástrojov podľa článku 46 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov a administratívnych dojednaní podľa článku 46 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁴ V článku 96 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že dohody, ktoré boli uzavreté pred 24. májom 2016, zostávajú v platnosti až do ich zmeny, nahradenia alebo zrušenia.

⁵ Pracovná skupina orgánov pre ochranu údajov EÚ zriadená podľa článku 29 smernice 95/46/ES o ochrane údajov.

⁶ Pozri pracovnú skupinu zriadenú podľa článku 29, referenčné kritérium primeranosti (WP254 rev.01, schválené EDPB 25. mája 2018), usmernenia EDPB 2/2018 o výnimkách podľa článku 49 nariadenia 2016/679 a usmernenia EDPB 3/2018 o územnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov (článok 3).

⁷ Smernica (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov.

verejnej moci a nevzťahujú sa na prenosy osobných údajov od orgánu verejnej moci súkromnému subjektu alebo od súkromného subjektu orgánu verejnej moci.

1.2 Všeobecné pravidlá vzťahujúce sa na medzinárodné prenosy

5. Vývozca údajov, ktorý prenáša osobné údaje do tretích krajín alebo medzinárodným organizáciám, musí podľa článku 44 všeobecného nariadenia o ochrane údajov okrem splnenia kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov splniť aj podmienky ostatných ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Každá spracovateľská činnosť musí predovšetkým spĺňať zásady ochrany údajov uvedené v článku 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, byť zákonná v súlade s článkom 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a spĺňať článok 9 všeobecného nariadenia o ochrane údajov v prípade osobitných kategórií údajov. Na tento účel sa musí použiť dvojstupňový test: po prvé sa právny základ musí vzťahovať na spracúvanie údajov ako také spolu so všetkými príslušnými ustanoveniami všeobecného nariadenia o ochrane údajov; po druhé musia byť splnené ustanovenia kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
6. V článku 46 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že „[ak] neexistuje rozhodnutie podľa článku 45 ods. 3, prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ môže uskutočniť prenos osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácii len vtedy, ak prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ poskytol primerané záruky, a za podmienky, že dotknuté osoby majú k dispozícii vymožitelné práva a účinné právne prostriedky nápravy“. Takéto primerané záruky môžu byť stanovené právne záväzným a vykonateľným nástrojom medzi orgánmi verejnej moci [(článok 46 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov)] alebo na základe povolenia príslušného dozorného orgánu ustanoveniami, ktoré sa vložila do administratívnych dojednaní medzi orgánmi verejnej moci a zahŕňajú vymožitelné a účinné práva dotknutých osôb [(článok 46 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov)]. Ako objasnil Súdny dvor Európskej únie (SDEÚ), takéto primerané záruky musia byť schopné zabezpečiť, aby sa dotknutým osobám, ktorých osobné údaje sa prenášajú, poskytovala úroveň ochrany, ktorá je v podstate rovnocenná úrovni ochrany zaručenej v rámci EHP.⁸
7. Okrem tohto riešenia a v prípade jeho absencie ponúka článok 49 všeobecného nariadenia o ochrane údajov aj obmedzený počet konkrétnych situácií, pri ktorých môže dôjsť k medzinárodným prenosom údajov, ak neexistujú žiadne závery o primeranosti zo strany Európskej komisie⁹. Jedna výnimka sa konkrétne týka prenosov, ktoré sú nevyhnutné z dôležitých dôvodov verejného záujmu uznaných v práve Únie alebo v práve členského štátu, ktorému prevádzkovateľ podlieha, a to aj v duchu reciprocity v medzinárodnej spolupráci¹⁰. Ako je však vysvetlené v predchádzajúcom usmernení, ktoré vydal EDPB, výnimky stanovené v článku 49 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa musia vykladať reštriktívne a týkať sa hlavne spracovateľských činností, ktoré sú občasné a neopakujúce sa¹¹.

1.3 Vymedzenie pojmov orgán verejnej moci alebo verejnoprávny subjekt

8. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa nevymedzuje, čo predstavuje „orgán verejnej moci alebo verejnoprávny subjekt“. EDPB sa domnieva, že tento pojem je dostatočne obsiahly, aby pokryl orgány verejnej moci v tretích krajinách aj medzinárodné organizácie.¹² Pokiaľ ide o orgány verejnej

⁸ Súdny dvor Európskej únie, vec C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd, Maximilian Schrems, bod 96.

⁹ Ďalšie informácie o článku 49 a jeho vzájomnom pôsobení s článkom 46 vo všeobecnosti sú uvedené v usmerneniach EDPB 2/2018 o výnimkách podľa článku 49 nariadenia 2016/679.

¹⁰ Pozri usmernenia EDPB 2/2018 o výnimkách podľa článku 49 nariadenia (EÚ) 2016/679, s. 10.

¹¹ Pozri usmernenia EDPB o výnimkách podľa článku 49 nariadenia (EÚ) 2016/679, s. 5.

¹² Pozri aj odôvodnenie 108 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

moci v tretích krajinách, pojem sa má určiť podľa vnútroštátneho práva. Orgány verejnej moci preto zahŕňajú orgány štátnej správy na rôznych úrovniach (napríklad národné, regionálne a miestne orgány), môžu však zahŕňať aj ďalšie subjekty, ktoré sa riadia právom verejným (napríklad výkonné agentúry, univerzity, nemocnice atď.).¹³ V súlade s článkom 4 bodom 26 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa pojem „medzinárodná organizácia“ vzťahuje na organizáciu a jej podriadené subjekty, ktoré sa riadia medzinárodným právom verejným, alebo akýkoľvek iný subjekt, ktorý bol zriadený dohodou medzi dvoma krajinami alebo na základe takejto dohody.

9. EDPB pripomína, že uplatňovaním všeobecného nariadenia o ochrane údajov nie sú dotknuté ustanovenia medzinárodného práva, napríklad tie, ktorými sa upravujú výsady a imunity medzinárodných organizácií. Rovnako je dôležité pripomenúť, že akýkoľvek orgán verejnej moci v EHP, ktorý prenáša údaje medzinárodným organizáciám, musí dodržiavať pravidlá všeobecného nariadenia o ochrane údajov o prenosoch do tretích krajín alebo medzinárodným organizáciám.¹⁴

2 VŠEOBECNÉ ODPORÚČANIA PRE PRIMERANÉ ZÁRUKY PODĽA ČLÁNKU 46 ODS. 2 PÍSM. A) A ČLÁNKU 46 ODS. 3 PÍSM. B) VŠEOBECNÉHO NARIADENIA O OCHRANE ÚDAJOV

10. Na rozdiel od článku 26 ods. 2 smernice 95/46/ES sa v článku 46 všeobecného nariadenia o ochrane údajov stanovujú ďalšie primerané záruky ako nástroje na prenosi medzi orgánmi verejnej moci:
 - i) právne záväzný a vykonateľný nástroj, článok 46 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov alebo
 - ii) ustanovenia, ktoré sa vložia do administratívnych dojednaní, článok 46 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

Tieto nástroje a dojednania môžu mať dvojstrannú alebo viacstrannú povahu.

11. V tomto oddiele je uvedených niekoľko všeobecných odporúčaní, ktoré majú pomôcť zabezpečiť, aby právne záväzné nástroje alebo administratívne dojednania (ďalej len „medzinárodné dohody“) medzi orgánmi verejnej moci boli v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov.
12. Hoci článok 46 a odôvodnenie 108 všeobecného nariadenia o ochrane údajov neposkytujú konkrétne informácie o zárukách, ktoré sa majú zahrnúť do takýchto medzinárodných dohôd, EDPB s prihliadnutím na článok 44 všeobecného nariadenia o ochrane údajov¹⁵ a nedávnu judikatúru SDEÚ¹⁶ týmto vypracoval zoznam minimálnych záruk, ktoré sa majú zahrnúť do medzinárodných dohôd medzi orgánmi verejnej moci, na ktoré sa vzťahuje článok 46 ods. 2 písm. a) alebo článok 46 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Cieľom týchto záruk je zabezpečiť, aby sa neohrozila úroveň ochrany fyzických osôb podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov pri prenose ich

¹³ Pozri napríklad vymedzenie pojmu „subjekt verejného sektora“ a pojmu „verejnoprávne inštitúcie“ v článku 2 bodoch 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/98/ES zo 17. novembra 2003 o opakovanom použití informácií verejného sektora (Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 90).

¹⁴ Pozri usmernenia EDPB 3/2018 o územnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, s. 23.

¹⁵ V článku 44 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza: „Všetky ustanovenia v tejto kapitole sa uplatňujú s cieľom zabezpečiť, aby sa neohrozila úroveň ochrany fyzických osôb zaručená týmto nariadením.“

¹⁶ SDEÚ, 16. júla 2020, rozsudok vo veci C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd, Maximillian Schrems.

osobných údajov mimo EHP, a aby sa dotknutým osobám poskytla úroveň ochrany v podstate rovnocenná úrovni ochrany zaručenej v EÚ všeobecným nariadením o ochrane údajov.¹⁷

13. V súlade s nedávnou judikatúrou SDEÚ¹⁸ je zodpovednosťou orgánu verejnej moci v členskom štáte, ktorý prenos uskutočňuje, v prípade potreby s pomocou prijímajúceho orgánu verejnej moci, posúdiť, či sa úroveň ochrany požadovaná právom EÚ dodržiava v tretej krajine s cieľom určiť, či je možné v praxi dodržiavať zoznam záruk zahrnutých v medzinárodnej dohode, a to pri zohľadnení možného zasahovania spôsobeného právnymi predpismi tretej krajiny do dodržiavania týchto záruk.
14. Zároveň je v tejto súvislosti potrebné poznamenať, že na zabezpečenie záruk uvedených v týchto usmerneniach sa pri medzinárodných dohodách môže vychádzať z už existujúcich prvkov vo vnútroštátnom práve tretej krajiny alebo vo vnútorných pravidlách/regulačnom rámci medzinárodnej organizácie.

2.1 Účel a rozsah pôsobnosti

15. V medzinárodných dohodách by sa mal vymedziť ich rozsah pôsobnosti a mali by sa výslovne a konkrétne určiť ich účely. Okrem toho by sa v nich mali jasne uvádzať kategórie dotknutých osobných údajov a typ spracúvania osobných údajov, ktoré sa na základe dohody prenášajú a spracúvajú.

2.2 Vymedzenie pojmov

16. Medzinárodné dohody by mali obsahovať vymedzenie základných pojmov a práv v oblasti osobných údajov v súlade so všeobecným nariadením o ochrane údajov, ktoré sú príslušné pre predmetnú dohodu. Takéto dohody by napríklad mali obsahovať, ak sa na ne odkazuje, toto dôležité vymedzenie pojmov: „osobné údaje“, „spracúvanie osobných údajov“, „prevádzkovateľ“, „sprostredkovateľ“, „príjemca“, „citlivé údaje“.

2.3 Zásady ochrany údajov

17. Medzinárodné dohody obsahujú konkrétne znenie, ktorým sa vyžaduje, aby obe zmluvné strany zabezpečili základné zásady ochrany údajov.

2.3.1 Zásada obmedzenia účelu

18. V medzinárodných dohodách je potrebné uviesť účely, na ktoré sa majú osobné údaje prenášať a spracúvať, vrátane zlučiteľných účelov na ďalšie spracúvanie, ako aj zabezpečiť, aby sa údaje ďalej nespracúvali na nezlučiteľné účely. Zlučiteľné účely môžu zahŕňať uchovávanie na účely archivácie vo verejnom záujme, ako aj spracúvanie na účely vedeckého alebo historického výskumu alebo štatistické účely. V záujme lepšej zrozumiteľnosti sa odporúča, aby sa v samotnej medzinárodnej dohode uvádzali konkrétne účely spracúvania a prenosu údajov.
19. Aby sa zabránilo riziku „využívania na neplánované účely“, v takýchto dohodách by sa malo zároveň špecifikovať, že prenášané údaje nemožno použiť na iné účely ako tie, ktoré sú výslovne uvedené v dohode, s výnimkou prípadov uvedených v nasledujúcom odseku.
20. Ak si obe zmluvné strany medzinárodnej dohody želajú umožniť prijímajúcemu orgánu verejnej moci ďalšie zlučiteľné používanie prenášaných osobných údajov, ďalšie používanie zo strany prijímajúceho

¹⁷ SDEÚ, 16. júla 2020, rozsudok vo veci C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd, Maximillian Schrems, bod 105.

¹⁸ Tamže.

orgánu verejnej moci je povolené iba v prípade, ak je zlučiteľné s pôvodným a vopred sa oznámi orgánu verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje a ktorý môže namietiť z konkrétnych dôvodov.

2.3.2 Zásady správnosti a minimalizácie údajov

21. V medzinárodnej dohode sa musí špecifikovať, že prenášané a ďalej spracúvané údaje musia byť primerané, relevantné a obmedzené na rozsah, ktorý je nevyhnutný vzhľadom na účely, na ktoré sa spracúvajú.
22. V praxi je táto zásada minimalizácie údajov dôležitá, aby sa zabránilo prenosu osobných údajov, ak sú neprimerané alebo nadmerné.
23. Údaje by navyše mali byť správne a aktualizované so zreteľom na účely, na ktoré sa spracúvajú. V medzinárodnej dohode sa preto musí stanoviť, že zmluvná strana, ktorá prenos uskutočňuje, zabezpečí, aby osobné údaje prenášané podľa tejto dohody boli správne a prípade potreby aktualizované. V dohode by sa ďalej malo stanoviť, že ak sa jedna zo zmluvných strán dozvie, že boli prenesené alebo sa spracúvajú nesprávne alebo neaktualizované údaje, musí o tom bez zbytočného odkladu informovať druhú zmluvnú stranu. A napokon by sa dohodou malo zabezpečiť, aby každá zmluvná strana, ktorá údaje spracúva, vykonala všetky príslušné opatrenia na ich opravu alebo vymazanie v prípade, že sa potvrdí nesprávnosť prenášaných alebo spracúvaných údajov.

2.3.3 Zásada minimalizácie uchovávania

24. Zmluvné strany musia zabezpečiť, aby medzinárodná dohoda obsahovala doložku o uchovávaní údajov. V tejto doložke by sa malo predovšetkým stanoviť, že osobné údaje sa neuchovávajú na neobmedzené obdobie, ale uchovávajú sa vo forme, ktorá umožňuje identifikáciu dotknutých osôb iba počas obdobia nevyhnutného na účel, na ktorý boli prenášané a následne spracúvané. Môže to zahŕňať aj ich uchovávanie tak dlho, ako je to potrebné na účely archivácie vo verejnom záujme, na účely vedeckého alebo historického výskumu alebo na štatistické účely, pokiaľ sú zavedené vhodné technické a organizačné opatrenia na ochranu práv a slobôd dotknutých osôb, napríklad dodatočné technické opatrenia (napríklad bezpečnostné opatrenia, pseudonymizácia) a obmedzenia prístupu. Ak maximálne obdobie uchovávania údajov nie je stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch ani vo vnútorných pravidlách/regulačnom rámci medzinárodnej organizácie, v texte dohody by sa malo stanoviť maximálne obdobie uchovávania údajov.

2.3.4 Bezpečnosť a dôvernosť údajov

25. Zmluvné strany by sa mali zaviazali, že zaistia bezpečnosť a dôvernosť spracúvania a prenosu osobných údajov, ktoré uskutočňujú.
Zmluvné strany by sa mali predovšetkým zaviazali, že prijímú príslušné technické a organizačné opatrenia na ochranu osobných údajov pred náhodným alebo nezákonným prístupom, zničením, stratou, zmenou alebo neoprávneným poskytnutím. Medzi tieto opatrenia môže patriť napríklad šifrovanie vrátane šifrovania prenosu, pseudonymizácia, označovanie informácií ako osobných údajov prenášaných z EHP, obmedzenie prístupu k osobným údajom, zaistenie bezpečného uchovávania osobných údajov alebo vykonávanie politik určených na zaistenie bezpečného a dôverného uchovávania osobných údajov.
V rámci úrovne bezpečnosti by sa mali zohľadňovať riziká, najnovšie poznatky a súvisiace náklady.
26. V medzinárodnej dohode sa môže ďalej špecifikovať, že ak sa jedna zo zmluvných strán dozvie o porušení ochrany osobných údajov, bude o tom čo najskôr informovať druhú zmluvnú stranu

(zmluvné strany) a použije primerané a vhodné prostriedky na nápravu porušenia osobných údajov a na minimalizáciu potenciálnych nepriaznivých účinkov, a to aj oznámením porušenia ochrany osobných údajov dotknutej osobe bez zbytočného odkladu, ak toto porušenie ochrany osobných údajov pravdepodobne povedie k vysokému riziku pre práva a slobody fyzickej osoby. Odporúča sa, aby sa v medzinárodnej dohode vymedzil harmonogram oznamovania porušenia ochrany osobných údajov, ako aj postupy oznamovania dotknutej osobe.

2.4 Práva dotknutých osôb

27. Medzinárodnou dohodou sa musia zabezpečiť vymožitelné a účinné práva dotknutých osôb uvedené v článku 46 ods. 1 a odôvodnení 108 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
28. V dohode by sa mali uviesť práva, ktoré majú dotknuté osoby k dispozícii, vrátane konkrétnych záväzkov, ktoré zmluvné strany prijali na zabezpečenie týchto práv. Aby bola medzinárodná dohoda účinná, musí obsahovať mechanizmy, ktoré zabezpečia ich uplatňovanie v praxi. Akékoľvek porušenie práv dotknutých osôb musí navyše obsahovať vhodný prostriedok nápravy.

2.4.1 Právo na transparentnosť

29. Zmluvné strany musia zabezpečiť, aby medzinárodná dohoda obsahovala jasné znenie s opisom povinností zmluvných strán v oblasti transparentnosti.
30. Takéto povinnosti by mali na jednej strane obsahovať všeobecné informačné oznámenie, minimálne s informáciami o tom, ako a prečo môžu orgány verejnej moci spracúvať a prenášať osobné údaje, príslušný nástroj používaný na prenos, subjekty, ktorým sa môžu tieto údaje prenášať, práva dostupné dotknutým osobám a príslušné obmedzenia, dostupné mechanizmy nápravy a kontaktné údaje na účely predloženia sporu alebo nároku.
31. Je však dôležité pripomenúť, že pre orgán verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, nebude stačiť všeobecné informačné oznámenie na webovom sídle dotknutého orgánu verejnej moci. Jednotlivé informácie by mal orgán verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, dotknutým osobám poskytovať v súlade s požiadavkami na oznamovanie podľa článkov 13 a 14 všeobecného nariadenia o ochrane údajov¹⁹.
V medzinárodnej dohode sa môžu stanoviť aj určité výnimky z týchto jednotlivých informácií. Tieto výnimky sú obmedzené a mali by byť v súlade s výnimkami ustanovenými v článku 14 ods. 5 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, napríklad ak dotknutá osoba už tieto informácie má alebo ak sa poskytovanie takýchto informácií ukáže ako nemožné alebo by si vyžadovalo neprimerané úsilie.
32. Zmluvné strany sa musia zaviazat', že na požiadanie sprístupnia dotknutým osobám medzinárodnú dohodu, a že medzinárodnú dohodu alebo príslušné ustanovenia, ktorými sa ustanovujú primerané záruky, zverejnia na svojom webovom sídle. Pokiaľ je to nevyhnutné kvôli ochrane citlivých alebo iných dôverných informácií, znenie medzinárodnej dohody sa pred poskytnutím jej kópie alebo jej zverejnením môže upraviť. Ak je to potrebné na to, aby dotknutá osoba mohla pochopiť obsah medzinárodnej dohody, zmluvné strany musia poskytnúť jej zmysluplné zhrnutie.

2.4.2 Práva na prístup, opravu, vymazanie, obmedzenie spracúvania a právo namietat'

33. Medzinárodná dohoda by mala zaručovať právo dotknutej osoby získať informácie o všetkých osobných údajoch, ktoré sa jej týkajú, ktoré sú spracúvané, právo na opravu, vymazanie a obmedzenie

¹⁹ Pozri usmernenia EDPB o transparentnosti podľa nariadenia 2016/679, WP 260 rev. 01, strany 13 až 22.

spracúvania a prístup k nim, ako aj prípadne právo namietať proti spracúvaniu údajov z dôvodov týkajúcich sa jej konkrétnej situácie.

34. Pokiaľ ide o právo na prístup, v medzinárodnej dohode by sa malo špecifikovať, že jednotlivci majú právo vo vzťahu k prijímajúcemu orgánu verejnej moci získať potvrdenie o tom, či sa osobné údaje, ktoré sa ich týkajú, spracúvajú alebo nespracúvajú, a ak je tomu tak, prístup k týmto údajom; ako aj na konkrétne informácie týkajúce sa spracúvania vrátane účelu spracúvania, kategórií dotknutých osobných údajov, príjemcov, ktorým sa osobné údaje poskytujú, predpokladaného obdobia uchovávania a možností nápravy.
35. V dohode by sa malo ďalej špecifikovať, kedy sa týchto práv možno dovolávať, a mala by obsahovať spôsoby, ako môžu dotknuté osoby uplatňovať tieto práva pred obidvoma zmluvnými stranami, ako aj to, ako budú zmluvné strany na tieto žiadosti reagovať. Napríklad, pokiaľ ide o vymazanie, v medzinárodnej dohode by sa mohlo uviesť, že údaje sa majú vymazať, ak sa informácie spracúvali nezákonne alebo už nie sú potrebné na účely spracúvania. V medzinárodnej dohode by sa navyše malo stanoviť, že zmluvné strany budú na žiadosti dotknutých osôb reagovať primerane a včas. V medzinárodnej dohode by sa takisto mohlo stanoviť, že zmluvné strany môžu prijať primerané opatrenia, napríklad požadovať primerané poplatky na pokrytie administratívnych nákladov, ak sú žiadosti dotknutej osoby zjavne neopodstatnené alebo neprimerané, najmä pre ich opakujúcu sa povahu.
36. V medzinárodnej dohode by sa mala takisto určiť povinnosť orgánu verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, bezodkladne poskytnúť dotknutej osobe po prenose jej osobných údajov informácie o opatreniach prijatých na základe jej žiadosti v zmysle práv stanovených v medzinárodnej dohode, a to stanovením primeranej lehoty (napríklad jeden mesiac). Nakoniec by sa dotknutej osobe mali bezodkladne poskytnúť informácie, ak zmluvné strany neprijmú opatrenia na základe žiadosti dotknutej osoby, a to stanovením primeranej lehoty (napríklad do jedného mesiaca od prijatia žiadosti), o dôvodoch nekonania a o možnosti podať sťažnosť a uplatniť súdny prostriedok nápravy.
37. V medzinárodnej dohode sa môžu stanoviť aj výnimky z týchto práv. Mohli by sa napríklad uviesť výnimky z práva na prístup a vymazanie, ako sú tie, ktoré sú uvedené v článku 15 ods. 4 a článku 17 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Podobne možno predpokladať výnimky z individuálnych práv, ak sa osobné údaje spracúvajú na účely vedeckého alebo historického výskumu, štatistické účely alebo na účely archivácie, pokiaľ by tieto práva pravdepodobne znemožnili alebo závažným spôsobom sťažili dosiahnutie týchto konkrétnych účelov, a za predpokladu, že sú zavedené primerané záruky (napríklad technické a organizačné opatrenia vrátane pseudonymizácie). Nakoniec sa v dohode môže stanoviť, že zmluvné strany môžu odmietnuť konať na základe žiadosti, ktorá je zjavne neopodstatnená alebo neprimeraná.

2.4.3 Automatizované individuálne rozhodovanie

38. Ak je to pre príslušnú dohodu relevantné, medzinárodné dohody by mali vo všeobecnosti obsahovať doložku, v ktorej sa uvádza, že prijímajúci orgán verejnej moci neprijme rozhodnutie založené výlučne na automatizovanom individuálnom rozhodovaní vrátane profilovania, ktoré má právne účinky na dotknutú osobu alebo podobne ovplyvňuje túto dotknutú osobu. Ak účel prenosu zahŕňa možnosť prijímajúceho orgánu verejnej moci prijímať rozhodnutia založené výlučne na automatizovanom spracúvaní v zmysle článku 22 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, malo by k tomu dôjsť iba za určitých podmienok stanovených v medzinárodnej dohode, ako je napríklad potreba získať výslovný súhlas dotknutej osoby. Ak rozhodnutie nie je v súlade s týmito podmienkami, dotknutá osoba by mala mať právo na to, aby sa na ňu nevzťahovalo. Ak to automatizované individuálne rozhodovanie

umožňuje, medzinárodná dohoda by mala v každom prípade obsahovať nevyhnutné záruky, vrátane práva byť informovaný o konkrétnych dôvodoch, ktoré sú základom rozhodnutia, a o vykonanom postupe, práva opraviť nesprávne alebo neúplné informácie a práva napadnúť rozhodnutie a domáhať sa ľudského zásahu.

2.4.4 Právo na nápravu

39. Zaručené práva dotknutých osôb musia byť vymožiteľné a účinné. Dotknutá osoba preto musí mať prístup k prostriedku nápravy. Rôzne príklady spôsobov ponúkajú mechanizmov nápravy sú uvedené v oddieloch 2.7 a 3.

2.4.5 Obmedzenia práv dotknutých osôb

40. V medzinárodnej dohode sa môžu stanoviť aj obmedzenia práv dotknutých osôb. Tieto obmedzenia by mali byť v súlade s obmedzeniami stanovenými v článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Takéto obmedzenie musí byť v demokratickej spoločnosti nevyhnutným a primeraným opatrením na zabezpečenie dôležitých cieľov verejného záujmu v súlade s cieľmi uvedenými v článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov vrátane práv a slobôd iných, národnej bezpečnosti, obrany alebo predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania. Musí to byť stanovené právnym predpisom alebo v prípade medzinárodných organizácií platnými vnútornými pravidlami/regulačným rámcom a platiť bude iba dovtedy, kým bude existovať dôvod obmedzenia.

2.5 Obmedzenia následných prenosov a zdieľania údajov (vrátane poskytnutia údajov a prístupu štátnych orgánov [government access])

41. Následné prenosy uskutočnené prijímacím orgánom verejnej moci alebo medzinárodnou organizáciou príjemcom, ktorí nie sú viazaní touto dohodou, by mali byť spravidla medzinárodnou dohodou osobitne vylúčené. Zmluvné strany môžu v závislosti od predmetu úpravy a konkrétnych okolností, ktoré sú k dispozícii, považovať za potrebné povoliť následné prenosy. V takom prípade by pod podmienkou dodržania zásady obmedzenia účelu²⁰ malo byť v medzinárodnej dohode stanovené, že takéto následné prenosy sa môžu uskutočniť len v prípade, ak orgán verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, udelil predchádzajúce a výslovné povolenie a prijímajúce tretie strany sa zaviazajú, že budú dodržiavať tie isté zásady a záruky ochrany údajov, ktoré obsahuje medzinárodná dohoda. Mal by sem patriť záväzok poskytnúť dotknutým osobám rovnaké práva na ochranu údajov a záruky ochrany údajov, aké poskytuje medzinárodná dohoda, aby sa zabezpečilo, že úroveň ochrany sa nezníži, ak dôjde k následnému prenosu údajov.
42. Na zdieľanie osobných údajov v rámci tej istej krajiny by sa spravidla mali vzťahovať rovnaké záruky ako pri následnom prenose, t. j. v medzinárodnej dohode sa toto následné zdieľanie vylučuje a výnimky by sa mali všeobecne povoliť len v prípade, ak orgán verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, udelil predchádzajúce a výslovné povolenie a prijímajúce tretie strany sa zaviazajú, že budú dodržiavať tie isté zásady a záruky ochrany údajov, ktoré obsahuje medzinárodná dohoda.
43. Odporúča sa, aby prijímajúci orgán verejnej moci alebo medzinárodná organizácia poskytli pred požiadanim o výslovné povolenie orgánu verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, dostatočné informácie o type osobných údajov, ktoré majú v úmysle prenášať/zdieľať, o dôvodoch a účeloch, ktoré považuje za nevyhnutné na prenos/zdieľanie osobných údajov a v prípade následných prenosov aj o krajinách alebo medzinárodných organizáciách, ktorým majú v úmysle následne preniesť osobné

²⁰ Pozri oddiel 2.3.1.

údaje, aby bolo možné posúdiť právne predpisy tretej krajiny alebo v prípade medzinárodných organizácií platné vnútorné pravidlá/regulačný rámec.

44. V prípadoch, keď je nevyhnutné umožniť zdieľanie osobných údajov s treťou stranou v tej istej krajine prijímajúceho orgánu verejnej moci alebo inej medzinárodnej organizácie, sa môže zdieľanie povoliť za osobitných okolností buď s predchádzajúcim a výslovným povolením orgánu verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, alebo pokiaľ sa prijímajúca tretia strana zaviazala k záväzku dodržiavať zásady a záruky obsiahnuté v medzinárodnej dohode.
45. V medzinárodnej dohode by sa okrem toho mohli špecifikovať výnimočné okolnosti, za ktorých by mohlo dochádzať k následnému zdieľaniu bez predchádzajúceho povolenia alebo uvedených záväzkov v súlade s výnimkami uvedenými v článku 49 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, napríklad, keď je toto konkrétne zdieľanie nevyhnutné na ochranu životne dôležitých záujmov dotknutej osoby alebo iných osôb alebo nevyhnutná na preukazovanie, uplatňovanie alebo obhajovanie právnych nárokov. Takéto výnimočné okolnosti by mohli takisto nastať, ak sa podľa právnych predpisov prijímajúcej strany požaduje následné zdieľanie, ktoré je nevyhnutné kvôli priamo súvisiacemu vyšetrovaniu/súdneho konaniu.
46. V prípadoch uvedených v predchádzajúcom odseku by sa v medzinárodnej dohode mali jasne uviesť konkrétne a výnimočné okolnosti, za ktorých sa takéto zdieľanie údajov povoľuje. Prijímajúci orgán verejnej moci alebo medzinárodná organizácia by mali mať takisto povinnosť upovedomiť orgán verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, pred zdieľaním a zahrnúť informácie o zdieľaných údajoch, prijímajúcej tretej strane a právnom základe zdieľania. Orgán verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, by mal zasa viesť záznam o takýchto oznámeniach od prijímajúceho orgánu verejnej moci alebo medzinárodnej organizácie a na požiadanie poskytnúť tieto informácie dozornému orgánu. Ak bude mať poskytnutie takéhoto oznámenia pred zdieľaním vplyv na povinnosti zachovania dôvernosti stanovené právnym predpisom, napríklad s cieľom zachovať dôvernú vyšetrovanie, konkrétne informácie by sa mali poskytnúť čo najskôr po zdieľaní. V takom prípade by sa orgánu verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, mali v pravidelných intervaloch poskytovať všeobecné informácie o type žiadostí prijatých počas stanoveného časového obdobia vrátane informácií o kategóriách požadovaných údajov, žiadajúcom orgáne a právnom základe poskytnutia údajov.
47. Vo všetkých uvedených scenároch by medzinárodná dohoda mala umožňovať len také poskytnutie osobných údajov iným orgánom verejnej moci v tretej krajine prijímajúceho orgánu verejnej moci, ktoré neprekračuje rámec potrebný a primeraný v demokratickej spoločnosti na zaistenie dôležitých cieľov verejného záujmu v súlade s cieľmi uvedenými v článku 23 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a v súlade s judikatúrou SDEÚ. S cieľom posúdiť možný prístup orgánov verejnej moci z tretích krajín na účely sledovania by mal orgán verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, zohľadniť prvky uvedené v štyroch európskych základných zárukách²¹. Patrí medzi ne dostupnosť účinného prostriedku nápravy pre dotknuté osoby v tretej krajine prijímajúceho orgánu verejnej moci, ak k ich osobným údajom majú prístup orgány verejnej moci.²² V prípade prenosov medzinárodným organizáciám musí byť každý takýto prístup v súlade s medzinárodným právom a bez toho, aby boli dotknuté najmä výsady a imunity medzinárodnej organizácie.
48. V závislosti od konkrétneho prípadu môže byť užitočné požiadať o zahrnutie prílohy k medzinárodnej dohode, ktorá obsahuje zoznam právnych predpisov upravujúcich následné zdieľanie s inými orgánmi

²¹ Pozri odporúčania EDPB 02/2020 o európskych základných zárukách pre opatrenia týkajúce sa sledovania.

²² Pozri odporúčania EDPB 02/2020, Záruka D, s. 13 a nasl.

verejnej moci, a to aj na účely sledovania v krajine určenia. Všetky zmeny tejto prílohy by mali byť v stanovenej lehote oznámené zmluvnej strane, ktorá prenos uskutočňuje.

2.6 Citlivé údaje

49. Ak sa v medzinárodnej dohode stanovuje prenos citlivých osobných údajov v zmysle článku 9 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, mali by sa zahrnúť dodatočné záruky na riešenie konkrétnych rizík, ktoré má prijímajúci orgán verejnej moci alebo medzinárodná organizácia vykonať. Mohlo by ísť napríklad o obmedzenia, ako sú obmedzenia prístupu, obmedzenia účelov, na ktoré sa môžu informácie spracúvať, obmedzenia následných prenosov atď., alebo o konkrétne záruky, napríklad dodatočné bezpečnostné opatrenia, ktoré si vyžadujú špecializovanú odbornú prípravu pre zamestnancov s povoleným prístupom k informáciám.

2.7 Mechanizmy nápravy

50. V záujme zaručenia vymožitelných a účinných práv dotknutých osôb sa v medzinárodnej dohode musí stanoviť systém, ktorý umožní dotknutým osobám naďalej využívať mechanizmy nápravy po prenose ich údajov do krajiny, ktorá nie je členom EHP, alebo do medzinárodnej organizácie. Tieto mechanizmy nápravy musia poskytovať prostriedky nápravy pre jednotlivcov, ktorých sa týka nedodržanie ustanovení zvoleného nástroja, a teda možnosť pre dotknuté osoby, ktorých osobné údaje boli prenesené z EHP, podať sťažnosti týkajúce sa takéhoto nedodržania a tieto sťažnosti vyriešiť. Dotknutá osoba musí mať predovšetkým zabezpečený účinný spôsob podávania sťažností orgánom verejnej moci, ktoré sú zmluvnými stranami medzinárodnej dohody, a (buď priamo, alebo po oslovení príslušnej zmluvnej strany) nezávislému mechanizmu dohľadu. Okrem toho by v zásade mal byť k dispozícii súdny prostriedok nápravy.
51. Po prvé by sa prijímajúci orgán verejnej moci mal zaviazat', že zavedie mechanizmus na účinné a včasné vybavovanie a riešenie sťažností dotknutých osôb týkajúcich sa dodržiavania dohodnutých záruk ochrany údajov. Dotknutým osobám by sa navyše mala poskytnúť možnosť získať účinné správne prostriedky nápravy pred nezávislým orgánom dohľadu, ako aj pred nezávislým orgánom na ochranu údajov, ak je k dispozícii²³.
52. Po druhé by dohoda mala v dôsledku nezákonného spracúvania osobných údajov umožňovať súdny prostriedok nápravy vrátane náhrady škôd – majetkových aj nemajetkových. Ak nie je možné zabezpečiť účinné súdne prostriedky nápravy, napríklad z dôvodu obmedzení vo vnútroštátnom práve alebo osobitného postavenia prijímajúceho orgánu verejnej moci, napríklad medzinárodných organizácií, v medzinárodnej dohode sa musia stanoviť alternatívne záruky. Tieto alternatívne záruky musia poskytnúť dotknutej osobe záruky v podstate rovnocenné zárukám, ktoré sa požadujú v článku 47 Charty základných práv Európskej únie (Charta EÚ)²⁴.
53. V takom prípade by sa medzinárodnou dohodou mohla vytvoriť štruktúra, ktorá dotknutej osobe umožní vymáhať svoje práva mimo súdov, napríklad prostredníctvom kvázisúdnych záväzných mechanizmov, ako je rozhodcovské konanie, alebo mechanizmov alternatívneho riešenia sporov, ako je mediácia, ktoré by zaručovali nezávislé preskúmanie a zavazovali by prijímajúci orgán verejnej

²³ Pozri aj oddiel 2.8 o mechanizme dozoru.

²⁴ SDEÚ, 16. júla 2020, rozsudok vo veci C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd, Maximillian Schrems, body 96, 186 a nasl.

moci²⁵. Orgán verejnej moci, ktorý prenáša osobné údaje, by sa navyše mohol zaviazat' k zodpovednosti za náhradu škôd v dôsledku nezákonného spracúvania osobných údajov, o ktorých svedčí nezávislé preskúmanie.

Touto dohodou by sa mohli výnimočne zaviesť ďalšie rovnako nezávislé a účinné mechanizmy nápravy, napríklad účinné mechanizmy nápravy, ktoré zaviedli medzinárodné organizácie.

54. V prípade všetkých uvedených mechanizmov nápravy by medzinárodná dohoda mala obsahovať povinnosť zmluvných strán navzájom sa informovať o výsledku konania, najmä ak sa sťažnosť jednotlivca odmietne alebo sa nevyrieši.
55. Mechanizmus nápravy sa musí skombinovať s možnosťou, aby orgán verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, pozastavil alebo ukončil prenos osobných údajov podľa medzinárodnej dohody, ak sa zmluvným stranám nepodarí vyriešiť spor zmierom, kým nebude toho názoru, že problém prijímajúci verejný orgán uspokojivo vyriešil. Ak sa uskutoční takéto pozastavenie alebo ukončenie, musí byť k nemu doložený záväzok prijímajúceho orgánu verejnej správy, že osobné údaje vráti alebo vymaže. Orgán verejnej moci, ktorý prenáša osobné údaje, musí pozastavenie alebo ukončenie oznámiť príslušnému vnútroštátnemu dozornému orgánu.

²⁵ SDEÚ, 6. októbra 2015, rozsudok vo veci C-362/14, Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner, body 41 a 95; SDEÚ, 16. júla 2020, rozsudok vo veci C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd, Maximilian Schrems, body 186, 187, 189, 195 a nasl.

2.8 Mechanizmy dozoru

56. Aby sa zabezpečilo splnenie všetkých povinností vyplývajúcich z medzinárodnej dohody, musí sa v tejto medzinárodnej dohode ustanoviť nezávislý dozor, ktorým sa monitoruje správne uplatňovanie dohody a zásahy do práv stanovených v tejto dohode.
57. Po prvé by sa v dohode mal ustanoviť vnútorný dozor, ktorým sa zabezpečuje dodržiavanie dohody. Každá zmluvná strana dohody by mala pravidelne vykonávať vnútorné kontroly zavedených postupov a účinného uplatňovania záruk stanovených v dohode. Pravidelnými vnútornými kontrolami by sa mali overovať aj všetky zmeny v právnych predpisoch, ktoré by bránili zmluvnej strane (zmluvným stranám) v dodržiavaní zásad a záruk ochrany údajov obsiahnutých v medzinárodnej dohode. Okrem toho by sa mohlo stanoviť, že zmluvná strana dohody môže požiadať o vykonanie takéhoto preskúmania aj inú zmluvnú stranu dohody. V medzinárodnej dohode sa musí vyžadovať, aby zmluvné strany mali povinnosť odpovedať na otázky druhej zmluvnej strany týkajúce sa účinného vykonávania záruk v dohode. Každá zmluvná strana vykonávajúca preskúmanie by mala oznámiť výsledky kontrol druhej zmluvnej strane (zmluvným stranám) dohody. V ideálnom prípade by sa to malo oznámiť aj nezávislému mechanizmu dohľadu, ktorým sa dohoda riadi.
58. Medzinárodná dohoda musí okrem toho obsahovať povinnosť, aby zmluvná strana bezodkladne informovala druhú zmluvnú stranu, ak z akéhokoľvek dôvodu nie je schopná účinne vykonávať záruky v dohode. V takom prípade sa v medzinárodnej dohode musí stanoviť možnosť, aby orgán verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, pozastavil alebo ukončil prenos osobných údajov prijímajúcemu orgánu verejnej moci podľa medzinárodnej dohody dovedy, kým prijímajúci orgán verejnej moci neoznámí orgánu verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, že je opäť schopný konať v súlade so zárukami. Orgán verejnej moci, ktorý prenos uskutočňuje, musí oznámiť zmenu situácie, ako aj pozastavenie prenosov alebo ukončenie dohody príslušnému vnútroštátnemu dozornému orgánu.
59. Po druhé sa v dohode musí ustanoviť nezávislý dozor zodpovedný za zabezpečenie toho, aby zmluvné strany dodržiavali ustanovenia vymedzené v dohode. Vyplýva to priamo z charty EÚ²⁶ a Európskeho dohovoru o ľudských právach (EDLP)²⁷ v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) a za podmienok stanovených v primárnom práve²⁸, ako aj v príslušnej judikatúre.
60. SDEÚ od roku 2015²⁹ opätovne zdôrazňuje potrebu nezávislého mechanizmu nápravy a dozoru.³⁰ ESLP podobne vo svojich rozhodnutiach často zdôrazňoval, že akýkoľvek zásah do práva na rešpektovanie

²⁶ Články 7, 8 a 47 charty EÚ.

²⁷ Článok 8 EDLP.

²⁸ Článok 6 Lisabonskej zmluvy.

„1. Únia uznáva práva, slobody a zásady uvedené v Charte základných práv Európskej únie zo 7. decembra 2000 upravenej 12. decembra 2007 v Štrasburgu, ktorá má rovnakú právnu silu ako zmluvy.

Ustanovenia charty žiadnym spôsobom nerozširujú právomoci Únie vymedzené v zmluvách.

Práva, slobody a zásady v charte sa vykladajú v súlade so všeobecnými ustanoveniami hlavy VII charty, ktorými sa upravuje jej výklad a uplatňovanie a pri riadnom zohľadnení vysvetliviek, na ktoré sa v charte odkazuje a ktoré označujú zdroje týchto ustanovení.

2. Únia pristúpi k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Týmto pristúpením nie sú dotknuté právomoci Únie vymedzené v zmluvách.

3. Základné práva tak, ako sú zaručené Európskym dohovorem o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ako vyplývajú z ústavných tradícií spoločných pre členské štáty, predstavujú všeobecné zásady práva Únie.“

²⁹ SDEÚ, 6. októbra 2015, rozsudok vo veci C-362/14, Maximillian Schrems/Data Protection Commissioner, body 41 a 95.

³⁰ SDEÚ, 27. júla 2017, stanovisko 1/15 k zamýšľanej dohode medzi Európskou úniou a Kanadou o prenose údajov z osobného záznamu o cestujúcom, 26. júla 2017, body 228 a nasl.; SDEÚ, 30. apríla 2019, stanovisko 1/17 ku Komplexnej hospodárskej a obchodnej dohode medzi Kanadou a Európskou úniou, body 190 a nasl.

súkromného života zakotveného v článku 8 EDĽP musí podliehať účinnému, nezávislému a nestrannému systému dohľadu³¹.

61. Dohoda by sa mohla napríklad dovoliavať dohľadu zo strany príslušného dozorného orgánu, ak taký existuje v krajine orgánu verejnej moci, ktorý prijíma osobné údaje z EHP, hoci vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa nestanovuje, že príslušným dozorným orgánom musí byť externý orgán dohľadu. Dohoda by navyše mohla obsahovať dobrovoľný záväzok prijímajúcej strany spolupracovať s dozornými orgánmi EHP.
62. Ak dozorný orgán, ktorý by bol osobitne zodpovedný za dozor nad právnymi predpismi o ochrane údajov v tretej krajine alebo v medzinárodnej organizácii, neexistuje, potrebu nezávislého, účinného a nestranného mechanizmu dohľadu je nevyhnutné splniť inými prostriedkami. Typ zavedeného nezávislého mechanizmu dozoru môže závisieť od konkrétneho prípadu.
63. Dohoda by sa napríklad mohla týkať existujúcich orgánov dohľadu v tretej krajine, ktoré nie sú dozorným orgánom v oblasti ochrany údajov. Okrem toho, ak zo štrukturálneho alebo inštitucionálneho hľadiska nie je možné zabezpečiť žiadny externý nezávislý dohľad, napríklad kvôli výsadám a imunitám určitých medzinárodných organizácií, dohľad by bolo možné zaručiť prostredníctvom funkčne autonómnych mechanizmov. Musí to byť orgán, ktorý, hoci sám nie je externý, vykonáva svoje funkcie nezávisle, t. j. bez pokynov, s dostatočnými ľudskými, technickými a finančnými zdrojmi atď. Prijímajúca strana je viazaná rozhodnutiami orgánu dohľadu.

2.9 Doložka o vypovedaní dohody

64. V medzinárodnej dohode by sa malo stanoviť, že všetky osobné údaje prenášané z EHP podľa medzinárodnej dohody sa pred jej účinným ukončením naďalej spracúvajú v súlade s ustanoveniami medzinárodnej dohody.

³¹ ESĽP, 6. septembra 1978, Klass/Nemecko, body 55 a 56. Požiadavka vyplývajúca z ESĽP sa vzťahuje aj na akýkoľvek zásah do článkov 7 a 8 Charty EÚ, pretože podľa článku 52 ods. 3 Charty EÚ je zmysel a rozsah týchto základných práv rovnaký ako zmysel a rozsah stanovených v článku 8 EDĽP.

3 KONKRÉTNE INFORMÁCIE K ČLÁNKU 46 VŠEOBECNÉHO NARIADENIA O OCHRANE ÚDAJOV

3.1 Konkrétne informácie o právne záväzných a vykonateľných nástrojoch – článok 46 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov

65. Článok 46 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov umožňuje orgánom verejnej moci v EHP, aby sa prenosi orgánom verejnej moci v tretej krajine alebo medzinárodnej organizácii zakladali na nástrojoch uzavretých medzi nimi, a to bez získania predchádzajúceho povolenia od dozorného orgánu. Takéto nástroje musia byť právne záväzné a vykonateľné. Podľa tohto ustanovenia sa teda môžu používať medzinárodné zmluvy, verejnoprávne zmluvy alebo samovykonateľné administratívne dohody.
66. Každý právne záväzný a vykonateľný nástroj by mal obsahovať základný súbor zásad ochrany údajov a práv dotknutých osôb, ako sa to vyžaduje vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov.
67. Zmluvné strany sú povinné zaviazat' sa, že na účely prenosu údajov zavedú dostatočné záruky ochrany údajov. V dôsledku toho by sa mal v dohode stanoviť aj spôsob, akým bude prijímajúci orgán verejnej moci uplatňovať základný súbor základných zásad ochrany údajov a práv dotknutých osôb na všetky prenášané osobné údaje, aby sa zabezpečilo, že úroveň ochrany fyzických osôb podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov nebude ohrozená.
68. Ak účinné súdne prostriedky nápravy v právne záväzných a vykonateľných nástrojoch nie je možné zabezpečiť, čiže bude potrebné dohodnúť alternatívny mechanizmus nápravy, orgány verejnej moci v EHP by sa mali pred uzavretím týchto nástrojov poradiť s príslušným dozorným orgánom.
69. Hoci forma nástroja nie je rozhodujúca, pokiaľ je právne záväzná a vykonateľná, EDPB sa domnieva, že najlepšou možnosťou by bolo začleniť podrobné doložky o ochrane údajov priamo do nástroja. Ak však z dôvodu konkrétnych okolností toto riešenie nie je možné, EDPB dôrazne odporúča, aby sa priamo do znenia nástroja začlenila aspoň všeobecná doložka, ktorou sa stanovujú zásady ochrany údajov a do prílohy k nástroju vložili podrobnejšie ustanovenia a záruky.

3.2 Konkrétne informácie o administratívnych dojednaniach – článok 46 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov

70. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa v článku 46 ods. 3 písm. b) stanovujú aj alternatívne nástroje vo forme administratívnych dojednaní, napríklad memorandum o porozumení („MoP“), ktoré poskytujú ochranu prostredníctvom záväzkov prijatých oboma zmluvnými stranami s cieľom uviesť do účinnosti ich spoločné dojednania.
71. V tejto súvislosti sa v článku 46 ods. 1 a odôvodnení 108 všeobecného nariadenia o ochrane údajov uvádza, že týmito dojednaniami sa musia zabezpečiť vymožiteľné práva a účinné právne prostriedky nápravy dotknutej osoby. Ak sú v administratívnych dojednaniach stanovené záruky, ktoré nie sú právne záväzné, je potrebné získať povolenie od príslušného dozorného orgánu.
72. Vzhľadom na účel spracúvania a povahu dostupných údajov by sa malo dôkladne posúdiť, či nie je možné použiť právne nezáväzné administratívne dojednania na zabezpečenie záruk vo verejnom sektore. Ak vo vnútroštátnych právnych predpisoch tretej krajiny ani vo vnútorných pravidlách/regulačnom rámci medzinárodnej organizácie nie sú stanovené práva na ochranu údajov a náprava pre jednotlivcov z krajín EHP, malo by sa uprednostniť uzavretie právne záväznej dohody.

Bez ohľadu na druh prijatého nástroja musia byť zavedené účinné opatrenia na zabezpečenie primeraného vykonávania, presadzovania a dozoru.

73. V administratívnych dojednaniach je potrebné prijať konkrétne kroky na zabezpečenie účinných individuálnych práv, nápravy a dohľadu. V záujme zabezpečenia účinných a vymožiteľných práv by mal nezáväzný nástroj obsahovať najmä uistenia orgánu verejnej moci, ktorý prijíma osobné údaje z EHP, že individuálne práva sú v plnej miere stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch a jednotlivci z krajín EHP ich môžu vykonávať za rovnakých podmienok ako občania a obyvatelia dotknutej tretej krajiny. To isté platí, ak sú správne a súdne prostriedky nápravy k dispozícii jednotlivcom v krajinách EHP vo vnútroštátnom právnom rámci prijímajúceho orgánu verejnej moci. Medzinárodné organizácie by mali podobne poskytovať uistenia týkajúce sa individuálnych práv, ktoré sú stanovené v ich vnútorných pravidlách, ako aj dostupné mechanizmy nápravy.
74. V opačnom prípade by mali byť individuálne práva zaručené konkrétnymi záväzkami zmluvných strán v kombinácii s procesnými mechanizmami, aby sa zabezpečila ich účinnosť a aby sa jednotlivcovi poskytla náprava. Tieto konkrétne záväzky a procesné mechanizmy musia v praxi umožňovať zabezpečenie súladu s úrovňou ochrany, ktorá je v podstate rovnocenná úrovni ochrany zaručenej v EÚ všeobecným nariadením o ochrane údajov.
Takéto procesné mechanizmy môžu napríklad obsahovať záväzky zmluvných strán o vzájomnom informovaní sa o žiadostiach jednotlivcov z krajín EHP a o včasnom riešení sporov alebo nárokov.
75. Okrem toho v prípade, že takéto spory alebo nároky nemožno vyriešiť zmierom medzi zmluvnými stranami navzájom, nezávislú a účinnú nápravu treba jednotlivcovi zabezpečiť prostredníctvom alternatívnych mechanizmov, napríklad prostredníctvom možnosti jednotlivca využiť mechanizmus alternatívneho riešenia sporov, ako je rozhodcovské konanie alebo mediácia. Takýto mechanizmus alternatívneho riešenia sporov musí byť záväzný³².
76. V závislosti od konkrétneho prípadu by sa v administratívnej dohode v záujme zabezpečenia účinnej nápravy mala stanoviť kombinácia všetkých alebo niektorých z uvedených opatrení. Prijateľné by mohli byť aj ďalšie opatrenia, ktoré nie sú obsiahnuté v týchto usmerneniach, pokiaľ poskytujú nezávislú a účinnú nápravu.
77. Každú administratívnu dohodu vypracovanú v súlade s článkom 46 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov bude posudzovať príslušný dozorný orgán v závislosti od konkrétneho prípadu a po ňom bude prípadne nasledovať príslušný postup EDPB. Príslušný dozorný orgán založí svoje preskúmanie na všeobecných odporúčaní stanovených v týchto usmerneniach, v závislosti od konkrétneho prípadu však môže požadovať ďalšie záruky.

³² SDEÚ, 16. júla 2020, rozsudok vo veci C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd, Maximillian Schrems, body 189, 196 a nasl.

4 PROCEDURÁLNE OTÁZKY

78. Administratívne dojednania stanovené podľa článku 46 ods. 3 písm. b) všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa budú skúmať v závislosti od konkrétneho prípadu z dôvodu požiadaviek na povolenie zo strany príslušného dozorného orgánu, ktorý podľa článku 46 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov uplatňuje mechanizmus konzistentnosti podľa článku 64 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Pri integrácii alternatívnych mechanizmov nápravy do záväzných a vykonateľných nástrojov podľa článku 46 ods. 2 písm. a) všeobecného nariadenia o ochrane údajov odporúča EDPB požiadať o radu aj príslušný dozorný orgán. EDPB dôrazne odporúča poradiť sa včas s príslušným dozorným orgánom.

Za Európsky výbor pre ochranu údajov
predsedníčka

(Andrea Jelinek)